

BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED: PAS OP!

Veel gemeenten zijn doende verouderde bestemmingsplannen voor het buitengebied opnieuw vast te stellen. M.e.r.-verplichtingen worden daarbij ten onrechte regelmatig over het hoofd gezien. Voorts aandacht voor een ‘verwarrend’ oordeel inzake een windmolenpark(je).

Steven Pieters

Normaal gaat deze rubriek over actuele jurisprudentie. Maar deze keer wil ik graag eens een poging doen om onnodige jurisprudentie te voorkomen.

Blinde vlek

Veel gemeenten zijn bezig om verouderde bestemmingsplannen voor het buitengebied opnieuw vast te stellen. Soms gewijzigd, soms ongewijzigd. Maar ongeacht of de bestemmingsplannen al dan niet zijn gewijzigd, er is altijd een toets op plan-m.e.r.-plicht noodzakelijk, met name voor vergunningplichtige m.e.r.-activiteiten. Om één of andere reden bestaat daarvoor een blinde vlek in de praktijk. Oftewel, wanneer intensieve veehouderij wordt toegestaan in een bestemmingsplan buitengebied, is er al snel sprake van een plan-m.e.r.-plicht. Ik hoop dat de betrokkenen bij de bestemmingsplannen voor het buitengebied zich dit – tijdig! – realiseren. Maar ook op andere gronden kan er sprake zijn van een plan-m.e.r.-plicht binnen de bestemmingsplannen voor het buitengebied. Let daar goed op. Ga bij twijfel eerst even informatie inwinnen (Infomil: telefoon 070-3735575).

Wijzigingsplan bestemmingsplan ‘Landelijk gebied’ te Noord-Beveland

Dit betrof een – achtste – wijzigingsplan ex art. 11 WRO van het bestemmingsplan ‘Landelijk gebied’, waardoor een kleiner windmolenpark gerealiseerd zou kunnen worden. In een eerste wijzigingsbesluit uit november 2003 werd vastgelegd dat plaatsing van windturbines uitsluitend werd toegestaan in een daartoe aangegeven zone. Het maximale aantal bedroeg acht windmolens. Voor die bestemmingsplanwijziging is destijds geen MER gemaakt en er heeft ook geen m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden. Het nu voorliggende wijzigingsbesluit regelt dat: op de locatie Jacobapolder/Rippolder mogen vijf windturbines worden opgericht. Tevens regelt dit nieuwste wijzigingsbesluit dat de gezamenlijke

capaciteit van de windturbines op voornoemde locatie maximaal 14,9 Megawatt mag bedragen. Precies 0,1 Megawatt onder de m.e.r.-beoordelingsdrempel (D-lijst activiteit 22.2) zoals die geldt voor windenergieprojecten.

FOTO: SCX/HU

Verwarrend oordeel

De Afdeling komt tot een verwarrend oordeel, want:

- of de m.e.r.-beoordelingsplicht is al verwerkt tijdens de vaststelling (en het onherroepelijk worden) van de eerste bestemmingsplanwijziging;
- of dit project komt (net) onder de drempelwaarde uit en is daarom niet m.e.r.-beoordelingsplichtig;
- of de Afdeling verwacht dat dit project toch kan leiden tot aanzienlijke milieugevolgen en oordeelt in lijn met de Europese jurisprudentie (o.a. Commissie versus Ierland) dat ook projecten onder de drempelwaarden van het Besluit m.e.r. na een beoordeling over mogelijk aanzienlijke milieugevolgen toch alsnog aan m.e.r. worden onderworpen.

gevolgen toch alsnog aan m.e.r. worden onderworpen.

De Afdeling kiest – helaas – voor een pragmatische oplossing: B&W hadden al een m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen en ongeacht of dit nu wel of niet nodig was, dat besluit is voldoende. Een gemakkelijke uitweg, maar daardoor wel verwarring zaaiend of dit nu wel of niet nodig was en waarom.

Er wordt in deze uitspraak ook dieper ingegaan op het goedkeuringsbesluit over het wijzigingsplan, alsmede in hoeverre de m.e.r.-plicht of m.e.r.-beoordelingsplicht kan doorschuiven. In eerste instantie was er voor de eerste bestemmingsplanwijziging geen MER gemaakt, terwijl er toen een m.e.r.-beoordelingsplichtig besluit werd genomen. Ondanks het feit dat dat besluit is genomen en onherroepelijk is geworden, is daarmee kennelijk toch de m.e.r.-beoordelingsplicht niet verwerkt. Want de Afdeling acht die vraag nog steeds relevant, ook bij deze bestemmingsplanwijziging.

Kortom, een uitspraak waar nog eens kritisch naar gekeken moet worden en die duidelijk maakt dat de m.e.r.-beoordelingsplicht – en dus ook de m.e.r.-plicht – niet zo maar is verwerkt. Die plicht kan doorschuiven. Ik hoop dat ik hiermee ook een ieder in voldoende mate heb gewaarschuwd.

Behandelde uitspraken:

- *ABRvS*, 28 maart 2007, nr. 200600722/1 (zie www.raadvanstate.nl)
- *Europese Hof van Justitie*, 21 september 1999, C-392/96

Mr. S. Pieters, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.